

[Guldberg.]

noget, vi fra venstre må erklære os meget enige i; det var et punkt, vi lagde meget stærk vægt på og ville have med i denne aftale.

Det må erkendes, at her er noget, der rækker fra boliglovgivningen over i planlægnings- og jordlovgivningen, og det gør selvfølgelig, at alle problemer vedrørende denne sag ikke sådan kan løses alene inden for det boligforlig og den boliglovgivning — det er jeg altså også enig i. Men jeg vil gerne sige, at hvis det skal løses i boligforligets ramme, og det mener jeg det skal i første omgang, så kan man ikke og bør man ikke fra regeringens side eller fra andre forligspartiets side kæde en løsning af det, vi har aftalt i boligforliget, sammen med ting, der ligger udenfor, og hvor vi må stå friere i forhandlingerne. Det tror jeg også man ud fra andre synspunkter vil stå sig ved.

Hr. Axel Ivan Pedersen var endvidere inde på betragtninger over behovet for en jordlovgivning og en planlægningslovgivning, og det er vi da også enige i; jeg synes bare, jeg så skylder at replicere og gøre opmærksom på, at det, der skete efter folkeafstemningen, var, at regeringen ganske naturligt i overensstemmelse med resultatet bebudede, at nu måtte der jo så komme nye forslag, som i højere grad måtte se at ramme det, som folk kunne acceptere; disse forslag har vi altså endnu ikke set, men det kan jo være, de kommer nu. Vi har fra oppositionens side altså nu fundet det nødvendigt at lægge et vist pres på også for at få gang i det.

Må jeg så i øvrigt sige, at nar man ser på det lovforslag, der her foreligger, kan det ved første øjekast se meget uskyldigt ud, men når man kommer nærmere ind i det, kan man blive noget forbløffet over forskellen på visse punkter imellem, hvad der foregives, og hvad der faktisk foreslås.

Jeg minder om, at det var et klart resultat af forhandlingerne omkring boligforliget, at der ikke skulle oprettes en statslig boligfond. Dette kan ikke diskuteres, og det tror jeg heller ikke man vil; det var en klar aftale, idet der jo forelå forskellige forslag og ønsker om dette. Forligets resultat var, at der blev lavet en landsbyggefond, sådan at de sociale boligselskabers del af det blev ordnet på den måde, og at vi lavede en grundejerfond, hvor vi, om jeg så må sige,

tog den anden side af boligmarkedet, og at disse to ting indgik i forliget i stedet for det, man oprindeligt arbejdede med, en statslig boligfond. Der er efter min mening dermed ingen tvivl om, at det vil være en afvigelse fra forliget, hvis det er meningen at indføre en statslig boligfond.

Når man nu foreslår noget, der hedder sådan, kan der altså efter min mening kun være to muligheder; den ene er, at det er falsk varebetegnelse, og den anden er, at det er et brud på aftalen. Om det er det ene eller det andet, det må så afhænge af indholdet, og hvad vi bliver enige om under udvalgsarbejdet; det kan komme til at afhænge af praksis, og jeg vil da gerne bede om, at vi under udvalgsarbejdet får helt klar besked om, hvad der er meningen. Er det en falsk varebetegnelse, så synes jeg, vi godt kan rette den til det rigtige; er det noget andet, så vil det selvfølgelig trække nogle andre problemer med sig.

Hovedformålet, således som det angives: medvirken til nedsættelse af grundpriserne ved at sikre tilstrækkeligt udbud, er vi helt enige i. Vi mener, det drejer sig om en meget samfundsvigtig opgave, og vi synes, det er forkert, at den i virkeligheden ikke er blevet angrebet mere energisk hidtil, og derfor kan vi da kun være med til at sige, at det skal gøres nu.

Jeg vil også gerne sige, at spørgsmålet om, hvor mange penge der skal bruges og skal lånes ud til dette formåls varetagelse, det tynger os ikke så forfærdelig voldsomt. Jeg er bange for, men det er altså noget, jeg i og for sig vil beklage, at hvis man havde et beløb af størrelsesordenen 90-100 mill. kr. det første år, så kunne det såmænd godt være, det viste sig, at det blev svært at få dem brugt, for der er jo praktiske begrænsninger med hensyn til, hvor meget der kan sættes i gang. Men jeg vil gerne understrege, også af hensyn til mine bemærkninger om andre ting i dette forslag, at vi er ikke bange på det punkt, og vi vil gerne have denne byggemodning fremmet så hurtigt som overhovedet muligt; vi er overbevist om, at den samfundsmæssige gevinst, der vil komme, og som vil komme i kraft af et fald i grundpriserne, når udbuddet stiger, langt vil overstige de anstrengelser, vi i øvrigt foretager os.

Vi kan jo også anlægge det synspunkt,